

Telegraful Român

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitro
APARE SĂPTĂMÂNAL

Str. Șaguna 8

Abonamentul:
Un an 800 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nerancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir pețit 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează Administrației ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

„Preotul să fie ne iubitor de argint“

În prima epistolă pe care o scrie sfântul apostol Pavel lui Timotei, «adevăratului său fiu în credință», pe lângă bogatele și deosebite prețioasele sfaturi pastorale pe care le dă, Apostolul neamurilor zugrăvește în culori vii chipul ideal al păstorului creștin de totdeauna. Între strălucitoarele podoabe sufletești, care trebuie neapărat să înfrumusețeze ființa preotului creștin, slăvitul Apostol însuși și virtutea înfrânării față de bururile de ordin material, față de atât de ispititoare comori ale lumii acesteia. În cuvinte, care nu lasă loc la nici un fel de răstălmăcire ne spune: «Trebuie ca episcopul să fie fără de prihană... neagonisitor de câștig urât... ne iubitor de argint», (I Timotei, 3, 3).

În întreaga lume aceasta nu există un alt om, care să fie atât de integral și atât de copleșitor angajat în slujba unui ideal cum este preotul creștin, acest îndatorat slujitor de fiecare clipă al celui mai înalt ideal din toată lumea și din toate veacurile, al idealului sfânt, coborât din ceruri pe pământ, prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, prin vestirea evangheliei mântuitoare și prin trimiterea Apostolilor la propovăduire. Preotul este reprezentantul lui Iisus Hristos în lume, este organul Duhului Sfânt, este ziditorul împărăției lui Dumnezeu, este crainicul și asigurătorul lumii spirituale, este cel dintâi chemat să cunoască valoarea sufletului și prețul jertfei ce trebuie dată pentru mântuirea lui.

În fața acestui ideal și în fața unei asemenea misiuni, orice îndrăgire a bunurilor de ordin material însemnează o orbire sufletească a preotului, însemnează o stingere a luminii zelului său sfânt, o trădare a idealului, o dezertare dela misiune, și o închinare conștientă la idoli și chipuri cioplite. Iubirea de argint face pe neobservate din preot al lui Hristos slujitor al lui «Mamona» și nimeni în lume nu poate sluji deodată la doi domni, nu poate sluji în același timp lui Dumnezeu și lui «Mamona», (Matei 6, 24). Preotul, al cărui suflet îngenunchiază în fața comorilor materiale, păstorul de suflete care se lasă copleșit până la robire de ademenirile și ispitele pe care aurul și argintul și toate bogățiile lumii trecătoare le întind ca tot pe atâtea curse în calea vieții noastre, încetează de a mai fi «lumină lumii și sare pământului». Chipul ideal al unui asemenea preot este pe deantregul desfigurat și preocupările sale de fiecare clipă sunt cu totul incompatibile cu misiunea sfântă a preoției.

Preotul adevărat nu numai că exclude gândul și înfrânează pofta, nu numai că evită cu desăvârșire indeletnicirea agonisitoare de câștiguri suspecte, dar este cu deosebită aten-

țione și cu și mai multă curățenie sufletească chiar și față de așa zisele venituri de epitrahil, față de venetele stolare. În nici o împrejurare el nu vede în aceste venituri o remunerație pe care credincioșii o plătesc pentru serviciile săvârșite de preot pe seama lor. Preotul adevărat interpretează lucrurile corect și știe că slujbele religioase se referă totdeauna la valori de ordin spiritual, la suflet și la mântuirea lui și ca atare ele nu pot fi plătite, nu pot fi remunerate prin nici un fel de valoare materială.

În tradiționalele taxe stolare preoții noștri trebuie să vadă deci totdeauna ofranda credinței, obolul creștinului, dania curată la a cărei temelie stă ideea religioasă de jertfă, atât de proprie religiei în general. Prin urmare raportul dintre slujba săvârșită de preot și darul oferit în natură sau în bani nu trebuie privit niciodată sub unghiul legii de echivalență, ci totdeauna preotul vede în acest dar un act spontan al credinței, al religiozității, al stării sufletești proprii unor anumite clipe și al posibilităților de ordin material ale credincioșilor. Preotul trebuie să-și dea seama că în toate împrejurările vieții el este un misionar și nu un liber profesionist și prin urmare raporturile sale cu credincioșii nu pot fi coborâte la simple chestiuni de ordin material, la comercializarea sfintelor slujbe. Chiar acceptarea ofrandelor trebuie învăluită într-o notă de discreție și de desinteresare personală, încât să se vădească totdeauna mai mult mulțumirea sufletească a preotului pentru evlavia credinciosului, decât arginții ce i se oferă.

Sărăcilor, bolnavilor și tuturor celor care nu sunt în stare să agonisească nici atât cât este necesar pentru existența lor și întreținerea familiei, preotul adevărat va găsi totdeauna forma potrivită de a le restitui chiar și obolul ce i s'a dat. Ba și mai mult: în asemenea împrejurări preotul nu numai că va face gratuit slujbele cerute, dar va ajuta cu dăruirile sale și va depune toate eforturile pentru a face vie și rodnică milostenia creștină, față de asemenea bolnavi, săraci și nenorociți ai vieții.

Este adevărat că atât Sf. Scriptură cât și prescripțiile de drept și chiar convingerea generală care stăpânește în lumea creștină a așezat aceste ofrande între mijloacele de existență ale preotului și ale familiei sale. În special sfântul apostol Pavel formulează pozitiv legitimitatea unor astfel de ofrande când spune: «Dacă am semănat la voi cele duhovnicești, mare lucru este să secerăm din ale voastre cele pământești? Au nu știți că cei ce lucrează cele sfinte mănâncă din prinoasele templului și cei ce slujesc al-

tarului se împărtășesc din altar? (I Cor. 9, 11—13). Prin o serie de întrebări chestiunea este și mai mult adâncită în aceeași epistolă: «Cine slujește vreo dată în oaste pe chelneria lui? Cine sădește vie și nu mănâncă din rodul ei? Sau cine păstorește o turmă și nu mănâncă din laptele turmei? (I Cor. 9). Întru sprijinirea tezei sale sfântul apostol Pavel aduce și învățătura Testamentului Vechi și spune: «Căci în legea lui Moise este scris: Să nu legi gura bouului care treieră».

Sfântul Ioan gură de aur în Omilia IX, cap. IV, asupra epistolei către Filipeni, califică ofrandele credincioșilor drept «obligațiuni spirituale» și «datoriile sfinte», care țin de libertate, generozitate și religiozitate. Deci Biserica n'a fost, nu este și nu poate fi niciodată contra acestor ofrande și nici contra acceptării lor de către preoți. Biserica este însă contra exagerărilor, contra abuzurilor pe care uneori le fac anumii preoți.

Între dreptul de a primi ofrandele credincioșilor, necesare existenței preotului și întreținerii familiei sale și între deplasarea conștiinței preoțești până la căderea în patina arghirofiliei este distanța dintre cer și pământ, dintre lumină și întunec. Fiecare preot este în drept și chiar obligat să se îngrijească de agonisirea lucrurilor necesare întreținerii vieții, dar este cu totul interzis ca preocupările lui să degenereze pe terenul bunurilor materiale până la a face scop din câștigul material al servirii sale. În acest caz preotul nu mai slujește ci profanează, nu mai apropie nici de sine nici de Dumnezeu pe credincioși ci îi desgustă și îi înstreinează și de preot și de Biserică.

Între drepturile existenței și datoritiile cele mai sfinte, ca acelea ale chemării preoțești, pentru un preot este însă chestiunea nu numai de virtute, ci și de adâncă înțelepciune practică și de artă chiar, pentru a nu atinge susceptibilitățile cele mai delicate ale credincioșilor, chiar când ei sunt mai prejos decât datoria lor de atențiune și de prețuire pentru persoana și oficiul preotului. În tot cazul, maniera comercială trebuie absolut exclusă din metodele preotului, ca una care pustiește câmpul spiritualității turmei credincioase.

Arghirofilia, această patimă, care stăpânește astăzi cu putere mare peste milioane de oameni, nu trebuie să stăpânească și peste sufletul preotului creștin. Și mai ales acum în aceste vremuri de război, cu atâtea dureri și năcazuri, cu atâtea lipsuri cumplite și cu nesiguranța care stăpânește lumea întreagă, ar fi o adevărată nebunie ca preotul să nu se poată ridica deasupra patimilor, deasupra intereselor de materială meschinărie, care robesc și duc în osândă de veci atâtea suflete.

Preotul să fie copleșit de dorința și stăruința câștigării în primul rând și mai pe sus de orice a bunurilor împărăției lui Dumnezeu, a comorilor

cu valoare eternă, pe care molile și rugina nu le strică și pe care furii nu le sapă și nu le fură și a căror valoare nu se depreciază niciodată. Numai în felul acesta preotul creștin rămâne slujitor devotat al idealului și trece biruitor peste toate obstacolele, care i se pun în cale. Numai în felul acesta preotul îndeplinește cuvântul sfântului apostol Pavel cerut cu atâta stăruință, ca preotul să fie neagonisitor de câștig urât și ne iubitor de argint.

Prot. Sp. Căndea

Noul ministru al Culturii Naționale și al Cultelor

Recenta remaniere a guvernului a adus în fruntea ministerului, care interesează în mod deosebit viața spirituală a neamului, un om care îndreptățește prin activitatea Sa de până acum cele mai optimiste nădejdi.

La cârma școlii românești și a culturii naționale a fost instalat dl Ioan Petrovici, filosoful nostru care s'a apropiat de concepția creștină și naționalistă. În timpul din urmă Domnia Sa și-a delimitat tot mai mult această poziție în eseurile publicate în revista „Gândirea”. Suntem încredințați că noul titular al Ministerului culturii naționale va face să se resimtă curând un duh nou în școala noastră.

Ca secretar general al Cultelor și Artelor a fost numit dl Aurel Popa, membru al Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei noastre, în care s'a distins prin vajnicul și caldul interes arătat tuturor instituțiilor și aspirațiilor Bisericii strămoșești. Cei ce-l cunosc, știu că dl Aurel Popa va fi în înaltul post pe care-l ocupă acum un apărător dărz al Bisericii, un neadormit străjer al intereselor spiritualității ortodoxe, un reparator al nedreptăților de cari așază mintele bisericesti au avut parte în ultimii ani.

Ne gândim la Academii teologice cari așteaptă de mult să li se facă dreptate și la preoțimea ardeleană careia i s'a aplicat totdeauna un regim inegal.

Alături de dl Ion Sandu, subsecretarul de Stat al Cultelor și cu înțelegerea dlui ministru Ion Petrovici, Dsa va fi un cald sprijinitor al Bisericii.

Urăm nollor demnitari spor la muncă și pășire curajoasă pe linia aspirațiilor românești.

Nr. 16.374/1941

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii Păr. Alexandru Stolca din Fizeș, județul Hunedoara, cecedat la 1 Noembrie 1941, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa Arhiepiscopale din Sibiu, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 29 Noembrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 17 582/1941

Circulară

cătră toate oficiile protopresbiterale și parhiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Discul dela Nașterea Domnului, pentru Internatul Arhidiecezan, și Discul dela Botezul Domnului, pentru fondul Mitropolitan, se vor purta și anul acesta în conformitate cu ordinul nostru Nr. 3751/1931.

Sumele încasate se vor trimite prin oficiile protopopești, oficiului nostru de Cassă până la 1 Februarie 1942.

Sibiu, la 11 Decembrie 1941

Consiliul Arhiepiscopesc

AVIZ

Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor ne comunică prin adresa cu Nr. 61.090/1941 din 12 Noembrie 1941 următoarele:

„Dată fiind starea de război în care ne aflăm de luni de zile, în mai toate regiunile țării, pot fi găsite obiecte explozibile (granate, obuze etc.), cu care umblând, fără precauțiune, sânt cauzatoare de moarte.

Având în vedere această situație, avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune ca preoții noștri să atragă atențiunea credincioșilor asupra primejdiei ce o reprezintă aceste obiecte, invitându-i să se ferească de a umbla cu ele, și a le semnala autorităților ori de câte ori le găsec.

Sibiu, 3 Decembrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 16.788/1941

Concurs

La școala normală de băieți „Andrei Șaguna” din Sibiu a devenit vacant pe data de 1 Decembrie 1941, postul de secretar al școlii. Pentru întregirea acestui post se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în Tel. Român.

Candidații la acest post trebuie să întrunească toate condițiunile cerute de Statutul funcționarilor publici, aplicabile funcționarilor bisericești, precum și condițiunile legilor și regulamentelor bisericești, și să fie ortodocși.

La cererile concursuale se vor anexa următoarele acte:

- Act de cetățenie;
- Act de naștere;
- Extras din matricula stării civile pentru cei căsătoriți, în cazul când candidatul este căsătorit;
- Extrase din matricula stării civile pentru cei născuți, dacă candidatul are copii;
- Certificat de moralitate, dovedind că candidatul are purtare morală bună, că nu a fost condamnat pentru infracțiuni împotriva ordinii și siguranței Statului, și că nu a fost destituit sau pus în disponibilitate din alt serviciu public;
- CertIFICATE școlare;
- CertIFICATE de serviciu;
- Act de situația militară;
- Certificat medical, eliberat de un medic oficial;
- Declarația de avere a candidatului și a soției și a copiilor săi.

La acest post pot candida numai bărbați.

Cererile concursuale timbrate se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, concurenții având a se supune unui examen pe baza cărui pot fi numiți, conform Regulamentului pentru întregirea funcțiilor administrative ale Arhiepiscopiei.

Data ținerii examenului concursual se va comunica la timp celor ce au înaintat cereri concursuale.

Sibiu, din ședința secției culturale, din 26 Noembrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Cartea asasină

Nu este vorba de o carte oarecare, precisă, din categoria romanelor pornografice, de cari abundă literatura noastră de după război, sau de vre-o carte subversivă, judeo-masonică, sau marxistă, ci de ceace numim, în limbajul nostru fugitiv, popular, „carte” — ai carte ai parte, — cu alte cuvinte, multa învățătură a unor oameni, și, de anumite cărți.

Nu mică mi-a fost mirarea, când, citind un articol recent al directorului ziarului *Curentul* (din 20 Noembrie 1941) în care vorbind despre tineretul universitar, ajunge la următoarea concluzie: „să punem la intrarea fiecărei facultăți: «aici se învață carte».

Firește, nu voim să polemizăm cu domnul director al „Curentului”, nu de altceva, ci doar pentru că acum nu e timpul explicațiilor prea savante și al polemicilor interminabile. E timpul însă al principiilor noi de viață, al noilor atitudini, rezultate prin verificarea sinceră a conștiinței; e timpul întuirii juste a problemelor, e timpul acțiunii pe linia noii spiritualități, din care se va cristaliza Europa de mâne.

Și dacă privim sub acest aspect, singurul admisibil, problema tineretului — căci de acesta este vorba — atunci în nici un caz nu putem pune accentul pe *carte* și numai pe *carte!* *Departa de noi gândul de a micșora valoarea instrucției, a cunoștințelor*, dar pusă problema sub imperativul categoric al cărții, nu obținem altceva decât ceace am obținut în cele două decenii și mai bine, de până acum, adică: minți îmbăcșite de cunoștințe, ambiții deviate și patologice, spirite desorientate, suflete opace și sterpe, lipsite de conștiință. Resultatul a fost desastul național, intern și extern. Unde mai pui, că această „carte” — ne gândim nu numai la domeniul științific, ci și literar și social — a fost aleasă, consumată și creată, de cele mai multe ori, fără metodă, în mod anarhic. De aceea astăzi încă, se complac, în îndrumători, mulți autori de opere pornografice, de pildă.

În consecință putem conchide: cartea așa cum am învățat-o noi, a fost asasină. Nu ne am plâns atâta vreme și atât de des, că programul nostru de învățământ este prea încărcat? Se îndoiește cineva, că în școlile noastre nu s'a învățat destulă carte? E lucru notoriu doar, că elevii cari ieșeau din școlile românești te uimeau cu cunoștințele lor, dar — adaugă lumea — le lipsește educația.

Chiar și la liceul „Șaguna” din Brașov, unde se pune mare preț pe educație — menționez numai pe regretatul director Virgil Onișiu, pe profesorii, și azi în viață, D. Lupan și A. Banciu, — zic, chiar și la acest liceu se învață multă carte. Imi îngădui să povestesc un mic caz complementar: Eram în clasa a IV-a de liceu, (sânt 30 de ani de atunci) și mă trudeam să rezolv o problemă de matematică, ecuație cu 2 necunoscute. Nu reușeam. Solicit ajutorul tatălui meu, advocat — fost elev eminent, studiat la Theresianum din Viena — și spre mirarea mea, tata a dat „ghics”, cum s'ar zice. Par'că-l văd și acum spunându-mi: Nu înțeleg pentru ce atâta matematică; eu sânt de atâția ani advocat și în toată cariera mea nu am avut nevoie de ea, decât doar de regula de trei.

Dar să ne gândim numai la așa zișii politicieni de până mai ieri, la talentul lor oratoric, la bagajul lor uimitor de cunoștințe, la atâți enciclopediști de ocazie și de răspântii etc. și este de ajuns spre a ne convinge, unde duce cartea, această sabie cu două tăișuri; ce sterpi erau acești oameni!

Ne mai aducem cu toții aminte de nenorocitul student-asasin, Sică Constantin, care-și motiva crima prin citirea romanului de senzație; cunoaștem și astăzi atâtea „secături entuziaste”, aproape de toate vârstele, cari cu ifose grandilovente de reformator, dau îndrumări, precupețindu-și la orice ocazie atitudinea, și fără să aibă la activul lor nici-o faptă măcar, de adevărată valoare morală sau națională.

De ce nu s'a ajuns la noi cei puțin la arderea tuturor scrierilor pornografice și la eliminarea din societăți a autorilor lor? Pentru ce se mai tolerează și azi așișele cu chipuri erotice? Pentru ce nu se încurajează literatura sănătoasă și publicarea lucrărilor cu conținut patriotic și național? De ce nu se acordă studiului Religiei însemnătatea, care trebuie să-i revină, mai ales azi, când România ar trebui să fie prima țară creștină de pe glob, căci sufletul românesc, ortodox, reprezentat prin personalitatea strălucită a lui Ștefan cel Mare a salvat Europa creștină de păgânism și azi contribuie în largă măsură s'o salveze a doua oară.

Ne trebuie educație și iar educație! Ne trebuie caractere! Astăzi, aici e cheia problemei existenței noastre naționale. Căci granițele se păstrează cu caractere, nu cu carte. Și tot cu caractere se clădește noua viață în interiorul țării.

Pe plan spiritual, al învățământului, la noi, potențialul consta în acumulare de cunoștințe — carte, program încărcat — și — în negativ, — el consta în lipsa busolei sufletești. Resultatul l'am văzut: Prăbușirea externă, convulsii și pierderi inutile în interior.

Iată ce ar trebui să fie scris la intrarea facultăților: *Aici e școala noii spiritualități naționale și eroice: Pregătirea omului, în specialitatea sa, pentru viața cea nouă a virtuților românești.*

Iar la licee: *aici se face, prin carte, educarea și îndrumarea tineretului spre patriotism, cinste și naționalism.*

Dar, e un principiu verificat de mult în pedagogie: exemplul bun trebuie să vină de sus. Căci tineretul — s'o știți — este accesibil tuturor idealurilor.

El îi urmează însă — și cu drept cuvânt — numai pe aceia, cari îl înțeleg și-l iubesc! Iar orice făcărnicie în dragoste, e transparentă!

Dr. Ioan Al. Bran-Lemeny

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferință preoțească. — Preoțimea din protopopiatul Băița a ținut conferință în ziua de 11 Noembrie 1941, în parohia centrală Băița.

La ora 9 a. m. s'a săvârșit în biserică Te-Deum, de către P. C. Sa Pr. protopop Dumitru Secărea, în prezența preoțimii tractuale și cu participarea C. Sale preot Adam Marcu-Tâmpa, delegat al Înalt Prea Sfinției Sale, Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae.

După terminarea serviciului divin, cei prezenți au trecut în cancelaria oficiului protopopesc.

1. La deschiderea ședinței, P. C. Sa Păr. protopop D. Secărea a dat expresiune unor cuvinte potrivite, în legătura cu prezența C. Sale Păr. St. Marcu, în calitate de membru al expediției misionare și mandat al Înalt Prea Sfinției Sale. În cadrul aceleiași cuvântări introductive, P. C. Sa a vorbit despre prefacerile vieții umane dealungul timpurilor și condițiile în continuă schimbare sub care se prezintă, ca elemente de interes pentru lucrarea de îngrijire a sufletului omenesc, ce-o îndeplinește în lume slujirea preoțească.

2. În continuare, C. Sa Păr. Adam Marcu, a referat asupra călătoriei misionare din care s'a reîntors, cuprinzând într-o descriere amănunțită peripețiile, impresiile și învățămintele, împreunate cu această descindere impresionantă pe pământul reîntregit. Îngrijirea cu care au fost păstrate și prezentate amănuntele desprinsе în observarea diverselor momente și situații, au dus la o frumoasă lămurire a referințelor din părțile cercetate de C. Sa.

Starea în care au rămas părțile răsăritene al țării și felul în care s'a împărțit poporul din Basarabia și Transnistria de mângăierea sfinției biserice, au produs o profundă impresie. Preoțimea a rămas într'un simțământ de vie mulțumire și recunoștință, pentru ocaziunea ce i-a fost dată, prin părinteasca grijă față de dânsa a Înalt Prea Sfinției Sale, de-a putea cunoaște aceste lucruri.

3. Preotul Z. Eneșcu a dezvoltat apoi subiectul: „Aparență și realitate” — note religioase desprinsе din evenimentele ce le trăim. C. Sa a precizat trăsăturile sub cari se definește adevărata credință, evidențind stările de natură contrară din viața zilnică și diverse cauze din cari decurge stingherire pentru lucrarea pastorală.

La discuțiuni au participat preoții: L. Tebieș, L. Borze, Hăprian, N. Perian, A. Popa, Z. Eneșcu, A. Marcu și protopop D. Secărea.

4. P. C. Sa Păr. protopop D. Secărea a împărțit în cele din urmă anumite îndrumări și comunicări oficiale, după care, la ora 2 p. m., ședința s'a ridicat. — Pr. L. Tebieș.

Conferințe. — Profesorii Academiei comerciale din Cluj-Brașov, dezvoltă în orașul de locuință vremelnică, o activitate culturală bogată. Ca și în anul trecut și acum organizează o serie de conferințe. Deschiderea ciclului de conferințe din acest an a făcut-o dl I. Mateiu, președintele Extensiunii Academice, vorbind Dumineca în 30 Nov. a. c. despre: Un memorandum: Nicolae Cristea.

Conferențiarul a făcut o caldă și documentată prezentare a personalității acestui „veritabil popă valah” din apropierea și influența Mitropolitului Șaguna.

Caracterul de bronz al lui Nicolae Cristea reiese din trei momente deosebite ale vieții lui. Din vremea studenției dela Lipsca, când tânărul bursier protestă printr'o scrisoare memoriu adresată profesorului de istorie, care prezenta într'o lumină falsă mișcările naționale din Ardeal, ceace determină pe profesor să facă îndată rectificarea.

2. Din susținerea constantă a „activismului politic” al Mitropolitului Șaguna, împotriva „pasiviștilor” lui Reș.

3. Din curajul cu care a răspuns în fața curții de judecată a memorandumilor, unde bătrânul părinte protestă împotriva nimirii sale în ungușește, iar la întrebarea dacă și el a fost în delegație la împărat, răspuns: „Regret că nu am putut face parte din delegație”.

Cultura profesorului dela seminarul Andreian era vastă și apreciată de ierarhul său, care pentru vrednicia lui îl înu redactor al „Telegrafului Român” 18 ani, în care timp foaia mitropoliei a fost cea mai bună gazetă a românilor.

Conferința a fost ascultată cu viu interes de numeroasa asistență. — Cor.

Emilian Vasilescu: «Probleme de psihologie religioasă și filosofie morală». Ediția II. București 1941. Preț 80 lei.

Lucrarea dlui Emilian Vasilescu este formată din mai multe articole și studii, publicate de autor în diferite reviste, și apoi, înseilate armonice și sistematic într'o carte perfect unitară, ce cuprinde două părți.

În prima parte a cărții, dl Emilian Vasilescu tratează o serie de probleme din domeniul psihologiei religioase, ca: „Intuiția mistică, Psihologia stării de grație, Eficacitatea rugăciunii, Sentimentul religios sub raportul individual și social, Psihologia religioasă și teo-

logia, Materialismul medical și Misticism și patologie”.

Bazat pe metode de investigație absolut științifice și animat de un puternic duh creștin, autorul cercetează aspectele psihice ale vieții religioase, ajungând la concluzia că sentimentul religios nu e refractar cercetărilor științifice așa cum este considerat de unii psihologi. Dacă aceștia n'au putut înțelege rostul psihologiei religioase, se datorește faptului că nici odată în viața lor n'au trăit autentice stări emotive religioase. În realitate psihologia religioasă, bazată pe axioma credinței, operează cu intuiții ce intră direct în cadrul observației și ne oferă date absolut obiective, capabile să exprime concluzii tot atât de importante ca și celelalte domenii de cercetare. În toate problemele, atât de complexe, care alcătuiesc fondul primei părți a cărții, autorul vrea să demonstreze concilierea ce există între cele două noțiuni, în aparență și după o judecată superficială, incompatibile: filosofie și religie. Și reușește pe deplin, completând armonios adevărurile filosofice cu cele revelate, creștine. Două concluzii esențiale se evidențiază din problematica primei părți a cărții:

1. Sentimentul religios revelat de o forță externă, de Dumnezeu, și deci, nu-și are origina în manifestările inconștientului.

2. Stările emotive religioase nu se pot identifica cu fenomenele patologice, cu stările halucinatorii. Intuiția mistică e un fenomen perfect normal.

Partea a doua, de filosofie morală, prezintă tot atât de mult interes ca și prima, fiind tratată tot atât de serios, de temeinic și de clar.

Ea e formată din următoarele articole și studii: Amoralismul contemporan, Știință și Morală, Principiile moralei creștine, Moralității creștine, Biserica și pacea, Reflecții pe temeuri morale și sociale, Problema libertății spirituale în filosofia lui Bergson și Durkheim moralist. Concluzia studiului asupra filosofiei morale e că principiile moralei trebuie să se întemeieze pe cea mai mare virtute creștină: dragostea.

Dl Emilian Vasilescu, cu o remarcabilă competență sondează până în

adâncuri apele Adevărului. Articolele și studiile Dsale sunt licăriri de gând luminat, isvorâte din condeiul unui distins și prozodios mânuitor de slovă creștină. Cugetător adânc și serios, pătruns de cel mai autentic Duh al spiritualității ortodoxe, autorul a adus soluții obiective și aproape definitive problemelor tratate.

Deaceea e bine ca aceste soluții să fie cunoscute într'un cerc cât mai larg al intelectualilor ce au preocupări de ideologie creștină. — N. MODOIU.

Conferință — Preoțimea protopopiatului Hațeg și-a ținut conferința de toamnă în 4 Decembrie în sfânta biserică din Hațeg.

După serviciul divin, cu „Invocarea Sfântului Duh”, C. Păr. protopop I. Ciocan deschide ședința, printr'o deprivere asupra evenimentelor petrecute dela ultimele conferințe, ținute în același loc.

În programul conferinței sânt încadrate chestiuni de mare importanță pentru pastorație:

1. Catehizația elevilor din școlile primare;
2. Chestiuni de asistență socială, în legătură cu atenția deosebită cu cei rămași acasă, lipsiți de mijloace materiale;
3. Ajutorul cu efecte de eamnă, pentru armată;
4. Pastorația celor reînțorși de pe front;
5. Expunerea delegatului P. V. Cons. Arhiepiscopesc I. Tiruța, în legătură cu „Călătoria misionară a Episcopatului ardelean, în Basarabia și Transnistria”, în urma căreia preoțimea a rămas mai edificată asupra frumoasei idei a I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, de a lua sarcina d'a cutreera, în fruntea Episcopatului ardelean, pământul sfânt al provinciilor desrobite, spre a desfășura duhovnicească activitate.

În numele preoților P. C. protopop exprimă mulțămiri referentului pentru că a ostenit în mijlocul nostru, ear I. P. Sfințitului nostru Stăpân adâncă recunoștință a preoților pentru îndrumările luminate pe care le dă, prin pilda vie a activității înalt Prea Sfinției Sale.

În partea a doua a conferinței se dau deslușiri de către P. C. Păr. protopop în legătură cu încheierea gestiunilor, și alte acte administrative. — Preot Ioan Comșa.

Stare de război între Anglia și România Războiul japoano-american

Guvernul englez a remis guvernului Regal român, la 30 Noembrie 1941, o comunicare cu caracter ultimativ, în care se cere retragerea trupelor române din Rusia în termen de cinci zile, — crușând pe bolșevicii cari ne-au atacat.

Cu privire la ultimatul britanic, dl Mareșal Antonescu a constatat că declarația de război nu are nici un temei; România nu face altceva decât își apăra ființa și dreptul său la viață, la libertate, la liniște și la unire, apărând civilizația și împlinind o misiune de jertfă în Carpați și Dunăre. România primește această provocare, având credința neșdruncinată că, luptând împotriva comunismului, ea slujește nu numai crezul național, dreptul de conservare și onoare al poporului român, dar slujește, ca și în trecut, prin lupta și jertfa ei, civilizația însăși, de care Marea Britanie, — care n'are în vedere interesele românești — nu poate fi străină. —

Marele cartier general japonez a comunicat că începând de Luni, 8 Decembrie 1941, există stare de război între forțele armate ale Japoniei și cele ale Angliei și Statelor Unite. Primele bătălii navale s'au dat în favoarea japonezilor. Comunicatul marelui cartier general japonez anunță, că operațiile militare sânt îmbucurătoare pentru Japonia.

În urma acestora a declarat războiului Statelor Unite și Germania și Italia. Aproape toată lumea se află astfel în război.

Societatea națională ortodoxă a femeilor române, — filiala Sibiu, invită pe toți membrii și binevoitorii societății la adunarea generală, ce se va ține la 19 Decembrie a. c. ora 18 (6 p. m.) în sala de ședințe a „Astrei”. Ordinea de zi: Cuvânt de deschidere; Raportul dnei secretare despre activitatea comitetului; Raportul dnei casiere; Alegerea noului comitet; Eventuale propuneri.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul **Telegraful Român**

INFORMAȚIUNI

Mulțumiri. I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae mulțumește, pe această cale, tuturor celor ce i-au trimis felicitări și urări de ziua onomastică și le împărtășește arhieriești binecuvântări.

Intr'una din zilele trecute, dl Eugen Filotti, ministrul României la Budapesta, fiind în trecere prin Sibiu, a fost oaspele I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae.

Cei cu „Nu”. În urma repetatelor cereri, trimise de pretutindeni, dl Mareșal Antonescu a dispus să se publice lista celor 68 cari au votat cu „Nu” la plebiscit. Ziarele au și publicat această listă împreună cu lămuriri asupra situației votanților. Impotriva lor nu va fi luat absolut nici o măsură chiar dacă sânt funcționari publici. În Sibiu au votat cu „Nu” următoarele șase persoane: Florea Iuliu, 68 ani, pensionar de stat; Klein Tomas, 59 ani, morar; Nicu Nicolae, 34 ani, plugar; Petrovici Emil, 49 ani, profesor universitar; Tulbure Toader, 25 ani, absolvent al facultății de agronomie, București; Trifănescu C. Vasile, 26 ani, absolvent al aceleiași facultăți.

„În pragul a 90 de ani de existență”. Sub acest titlu, vigurosul cotidian sibian, „Țara”, consacră un foileton, din 9 l. c., organului de presă întemeiat, în 1853, de nemuritorul mitropolit Andrei Șaguna în scop de a contribui, prin acest mijloc, la lărgirea orizontului cunoștințelor celor mai necesare pentru românii din Ardeal. Se schițează apoi, în câteva linii, activitatea politică bisericască desfășurată în coloanele Telegrafului Român, „gazetă de stil tradițional ardeleanesc”. La sfârșit, „Țara” promite să revie, cu plăcere, asupra trecutului acestei vechi gazete.

„Ajutorul de eamnă” în Sibiu. Dl S. Mitea, ajutor de primar, și dl V. Căicuț, secretar general al primăriei municipiului Sibiu, au primit însărcinarea de a conduce acțiunea ajutorului public din orașul Sibiului. În consecință, primăria municipală invită cetățenii ca în ziua de Vineri, 19 Decembrie 1941, să mănânce un singur fel de mâncare de post, ear diferența până la costul obișnuit al mesei zilnice să fie dăruită în folosul „Ajutorului de eamnă”, în 20 și 21 Decembrie, la mâna echipelor autorizate care vor cerceta fiecare casă pentru strângerea obolului — contra chitanță. Familiile nevoiașce care au neapă-

FOIȘOARA

Figura Mântuitorului

(6) De Pr. Aurel Radu

Sf. I. Damaschin ne dă o descriere a figurii lui Iisus, care nu diferă mult de a lui Lentulus și N. Calist. Ca semne particulare, Damaschin indică: „sprâncenele foarte apropiate, aproape îmbinate; barba neagră, nasul puternic încovoiat”.

Nichifor Calist, în secolul al XIV-lea, ne dă următoarea descriere a figurii Mântuitorului, în istoria sa bisericască: „Înfățișarea exterioară a Domnului nostru Iisus Hristos este, precum o știm din tradițiunea bătrânilor și pe cât aceea se poate descrie în cuvinte, următoarea: El avea fața frumoasă și vioae, lungimea trupului era de șapte palme. Părul capului era gălbui și nu prea des, ceva buclat, sprâncenele slabe și încovoiate; din ochii, gălbui și vineți, luca un farmec minunat. Erau ageri și nasul lung. Barba galbenă, dar nu lungă. Părul capului îl purta mai lung, căci capul lui nu l-au atins foarte, nici mâna omească afară de cea a mamei sale și aceasta numai în frageda-i etate. Grumazii îi erau ceva plecați, așa încât nu era de constituție puternică. Fața avea culoarea grăului, nu era rotundă și nici măreață, ci ca a mamei sale, ceva olecată și roșiatică, — strălucea din ea demnitate însoțită de înțelepciune și blândețe, care nu cunosc mânia. În sfârșit semăna în toate dumnezeieștii și celei fără prihană, mamei sale” (Idem p. 174).

Cele trei descrieri care au o mulțime de puncte comune, își au, în obârșia lor, o veche tradiție creștină cu privire la figura exterioară a Mântuitorului.

Cărțile de pictură bisericască, numite erminii, ne înfățișează astfel figura Mântuitorului: „Trupul Dumnezeu-omului este trei coți de lung, puțin cam plecat. Nota caracteristică este blândețea. Sprâncene frumoase, îmbinate; ochi frumoși, nas frumos; părul creț, puțin galben, barba neagră; degetele mânilor preacurate sânt ceva lungi, dar proporționate. Peste tot e după caracterul mamei sale din

care și-a luat viață, făcându-se om desăvârșit”, (Idem pg. 171 cf. și V. Grecu: cărți de pictură bisericască bizantină).

Această descriere pare că e un rezumat a celor trei descrieri de mai sus.

Și acum să vedem ce ne spun scriitorii bisericiești despre cele mai vechi icoane ale Mântuitorului.

Istoricul bisericesc, Eusebiu, ne informează că femeia care a suferit de scurgerea sângelui, care a fost vindecată de Mântuitorul, (Mat. 9, 20-23), drept recunoștință i-ar fi ridicat o statuie lui Iisus în Paneas (Cezareea lui Filip) și Eusebiu ne asigură că chiar el ar fi văzut acea statuie. E vorba de o grupă statuară, unde Iisus stă în picioare, iar jos, femeia tămăduită. Sozomen susține, în istoria sa bisericască, că această statuie a fost dăruită la anul 305. Profivnicii cultului icoanelor, contestă că acel monument a fost creștin.

Ei susțin că acel grup statuar nu reprezintă nici o scenă evanghelică, ci reprezintă o creațiune alegorică reprezentând simbolic pe împăratul Adrian și provincia eliberată, Iudeea. În sfârșit, alții au mers mai departe și au afirmat că acel monument este o statuie a lui Esculap...

Toate aceste explicațiuni cad în fața afirmațiunii categorice a lui Eusebiu. Este cu neputință a presupune că creștinii nu cunoșteau figura Mântuitorului, încât s'o confundă cu statuia lui Esculap...

Irineu, episcopul Lugdumului, la sfârșitul sec. II-lea, afirmă că o femeie cu numele Marcelina, din secta Carpocratilor, avea un chip al lui Iisus, pe care îl venera la fel cu chipurile ap. Pavel, Omer și Pitagora.

Scriitorul roman Lampridiu ne spune, la sfârșitul sec. III-lea, că Alexandru Sever avea între zeii Lari, chipul lui Hristos, al lui Avraam, Orfeu și Apoloniu din Tiana.

Tot el ar fi scris pe pereți cuvintele lui Iisus: „Precum voiți să vă faceți vouă oameni, faceți și voi lor asemenea”.

Aceasta se explică, căci A. Sever a fost tolerat cu creștinii. Desigur, chipul lui Iisus care l-a avut Sever, n'a fost icoană creștină, ci mai degrabă o creațiune a vreunui artist al vremii, (Tezaurul liturgic, vol. II, p. 234).

Tradiția ne mai vorbește de un număr de icoane zise „achiroplite”, adică nefăcute de mână omenească.

O primă mărturie, în acest sens, o formează o corepondență ce s'ar fi purtat între Mântuitorul și Avgar, toparhul cetății Edesa.

Pe când Mântuitorul propovăduia în Iudeea, Avgar era cbinuit de o boală cumplită, — podagră sau lepră neagră, — pentru toți „vracii” din acea vreme. Auzind de minunile ce le săvârșea Mântuitorul, trimite în Iudeea pe Anania „zgrav iscusit” cu misiunea ca să „izvodească” chipul lui Iisus și totodată să-i predea o scrisoare în care Avgar, după ce se „închină” lui Iisus Mântuitorul și spune că a auzit cumcă „fără leacuri” tămăduiește și face o mulțime de minuni, el crede că cu adevărat este Fiul lui Dumnezeu sau Dumnezeu însuși. El roagă să meargă la el să-l vindece, și fiindcă iudeii atât îl urăsc, îi propune să rămână în cetatea lui, care deși „prea mică, e totuși îndeajuns amândurora pentru a petrece cu cinste”. Crainicul troparhului găsește pe Iisus predicând poporului și deaceea, el se așează în apropiere, pe o stâncă și acolo se silește să prindă chipul Mântuitorului. Sforțare zadarnică, că el nu reuși să fixeze nici o trăsătură din cauza aureolei strălucitoare ce nimbă fața Lui.

Cum isprăvi cuvântarea, Iisus care cunoștea cele ascunse ale oamenilor, a chemat la sine pe Anania, i-a cerut scrisoarea și a citit-o. Îndată apoi și-e spălat fața cu apă și a cerut o năframă curată de in, cu care ștergându-și fața, pe îndată chipul lui sfânt s'a imprimat pe ea. Această icoană miraculoasă a chipului Mântuitorului, El a dat-o lui Anania spre a o duce stăpânului său împreună cu o scrisoare în care Mântuitorul, după ce laudă credința lui Avgar în El, îi spune că nu poate merge la el, deoarece trebuie să îplinească toate cele pentru care a venit în lume, dar îi promite că după înălțarea sa la cer îi va trimite un ucenic al său, Tadeu, care-l va tămădui.

Avgar, după ce citește scrisoarea dela Iisus, se închină icoanei — celei nefăcute de mână omenească — a lui Iisus și se vindecă rămânându-i numai o rămășiță de rană pe față.

După înălțarea la cer a Mântuitorului, apostolul Tadeu s'a și dus la Edesa și a tămăduit și de ultima rămășiță de boală pe Avgar, care fericit peste măsură, voiă să dea apostolului o mulțime de daruri de aur și argint. Acesta însă le-a respins zicând: „De vreme ce ale noastre am părăsit de bună voie, cum vom primi pe cele străine?”

rată trebuință de acest ajutor, se vor arunca la parohiile lor spre a fi înscrise în listele de ajutor, care va fi distribuit după planul ce se va publica ulterior.

Sectarii scad la număr. Arătări oficiale constată că în arhiepiscopia Iașilor se găsesec 5456 aderenți ai deosebitelor secte: adventiști, stilisti, inochentiști, po-căiți, tremurători și cum li mai cheamă. Se constată, în același timp, că numărul lor este în continuă scădere. Cu atât mai bine.

Mai tare crucea. În numeroase comune bucovinene și basarabene au fost înlăturate statuetele lui Lenin și Stalin, și, în locul lor, s'au înălțat, în cadrul unor impresionante festivități, cruci și troițe. La ceremoniile religioase au asistat ostași alături în localitate și mult popor.

"Școala normală „Andrei Șaguna” din Sibiu în dorința de a alcătui un album al foștilor săi elevi, morți sau răniți pe câmpul de luptă în războiul nostru actual, roagă pe toți cetitorii și în special pe cucernicii preoți și învățători ai satelor noastre să binevolască a ne trimite următoarele date despre cazurile pe care le cunosc: 1. Numele și pronumele, — 2. Anul absolvei, — 3. Comuna unde a funcționat ca învățător în ultimul timp, — 4. Răngul în armată, — 5. E mort sau rănit? — 6. Locul unde a fost rănit sau a murit, — 7. Împrejurările în care a murit sau a fost rănit, — 8. O eventuală fotografie, de preferință ca ostatic, — 9. Decorațiile pe care le-a avut, — 10. Eventuale informații și fapte, care îl caracterizează ca om, învățător, și ostatic.

STIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminică, 14 Decembrie 1941, va predica părintele prof. **Zosim Oancea**.

Instalare. În 7 i. c. s'a făcut instalarea părintelui, **Dr. Cornel Sârbu** în postul de paroh din cartierul „Mihai Viteazul” (Trei Stejari) din Sibiu. Actul instalării l-a făcut părintele protopop **Mihail Neagu**, asistat de prof. **Dr. N. Terchiță** și par. **Stefan Morariu**. Părintele protopop Neagu, arând nouii ales multă putere de muncă, amintește dorința parohienilor din cartier: ridicarea unui locaș de închinare, a cărui lipsă este simțită. Alți cuvântători au grăit în același sens.

Concert de frumoase colinde. Duminică, în 14 i. c., ora 6 seara, se va da, în sfânta biserică a mitropoliei din Sibiu, a 16-lea **Concert religios** de colinde și cântece de stea. Cântările, potrivite pentru învierea sufletelor creștine, vor fi executate de Corul mixt al mitropoliei și al Școlii normale „A. Șaguna”, secțiile de băieți și de fete, sub conducerea probată a părintelui prof. **Gh. Șoima**. Concertul durează 1 oră, și este gratuit pentru toți. Publicul este rugat să se prezinte la timp, păstrând liniștea cuvenită. La ora 5-45 porțile vor fi închise, cu prilejul concertului. P. C. Sa părintele prof. **Dr. Nic. Balca** va roși o scurtă cuvântare.

CARTI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit **Nicolae**. Abonamentul pe un an: 260 lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, stradă Mitropoliei 24—28. Redactor: prof. **Dr. Grigorie T. Marcu**. — Numeri 11—12; acest număr cuprinde: **Iisus Hristos ca profet**, **Dr. Dumitru Stăniloae**; **Iisus Hristos ca profet**, **Dr. Haralambie Cojocaru**; **La originea exegezelor romano-tatolice a textului „Tu ești Petru”** (Mateu 16, 18—19), **Dr. Grigorie T. Marcu**; **Jubileul Academiei teologice „Andrei Șaguna”** (O sută treizeci de ani de existență), **Preot Ioan Opris**; **Atitudini: Eroii și sfinții**, **Preot Dr. Il. V. Felea**, **Preot Dr. C. Sârbu**, **Preot Mir. Munteanu**, **Dr. Grigorie T. Marcu** și **Sabin Sibiuanu**; **Miscarea literară: Creștinismul și gândirea contemporană**, **Despre preoție**, **Cazanii pentru azi**, **Creștinia religioasă ca factor de factor de disciplină și solidaritate națio-**

Redactor responsabil: Prof. Dr. D. Stăniloae

nală. Anuarul Academiei teologice „Andrei Șaguna” din Sibiu. Catalogul publicațiilor editate de Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu. **Preot Gh. Șoima**, **Sabin Sibiuanu**, **Preot Vasile Coman** și **Gr. T. M.**: Note și informații: Colinde lui **Petru Gherman**. Comemorarea patronului Academiei teologice „Andrei Șaguna”. Jubileul liceului „Șaguna” din Brașov. „Ajutorul de iarnă”. Biserica noastră în ajutorul săracilor și a orfanilor de războiu. Chestiunea bunurilor fostelor școli confesionale. Preoții noștri în războiu. Oșterii combatanți cititori de biserici în Transnistria. Noul ministru al Culturii naționale al Buleților și Artelor. **Mărunte**.

Nr. 16.597/1941 (94) 1—3

Concurs repețit

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I a **Geoagiu-Joseni**, din protopopiatul **Geoagiului**, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în **Telegraful Român**.

- Beneficiile împreunate cu acest post:
1. Salariul dela stat.
 2. Casă parohială.
 3. Sesiune parohială: 6 jug. arător, 2 jugăre fânaș, 1100 st. □ grădină și 1 jugăr cimțir.
 4. Stola obișnuită în parohie.
- Cererile de concurs, însoțite de actele necesare (preoții în activitate de serviciu vor anexa numai „Curriculum vitae”) se vor înainta Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 26 Noemvrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Ad. Nr. 326/1941 (91) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Nucșoara**, cu fîla **Mălăiești**, din protopopiatul **Hațeg**, județul **Hunedoara**, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în **Telegraful Român**.

- Venitele împreunate cu acest post:
1. Salariul dela stat.
 2. Casă parohială cu 3 camere și dependente, bucatărie de vară și grajduri.
 3. Sesiune parohială 26 jugăre.
 4. Câte două măsuri a 30 litri porumb nesfărâmat de fiecare casă, minus 30 case rezervate cântărețului și crăznicului.
 5. Câte una zi de lucru de fiecare casă.
 6. Venitele stolare uzitate în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de autorizația de candidare dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc și de celelalte acte prevăzute în Regulament, se vor înainta oficiului protopopesc în termenul indicat. Candidații se vor prezenta în parohie cu încuviințarea oficiului protopopesc, într-o zi de Duminică sau sâmbătoare pentru a să fie cunoscuți de credincioși. Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliile parohiale.

Hațeg, 14 Noemvrie 1941.

Ieronim Ciocan
protopop.

Nr. 15.549/1941

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după preotul pens. **Nicolae Dobrotă** din **Polana-Sibiului**, decedată la 17 Octomvrie 1941. În baza Șului 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela **Casa Arhidiecezană din Sibiu** ajutorul preoțesc de **Lei 40.000**.

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 29 Noemvrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 164—1941 (92) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Axente Sever (Frăua)**, din protopopiatul **Mediaș**, se publică concurs cu termen de 30 zile dela înțaiia apariție în **Telegraful Român**.

- Venitele împreunate cu acest post:
1. Salariul dela stat.
 2. Casă parohială cu dependente și grădină.
 3. Sesia parohială: 14 jug. 534 st. arător, 2 jug. fânaș și 9 jugăre pășune, în total 25 jugăre.
 4. Stola obișnuită în protopopiat.
 5. 4 stânjini lemne de foc dela comuna politică.

Cererile de concurs, însoțite de certificatele de studii și de încuviințarea **Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc**, de-a putea concura la această parohie, se vor înainta oficiului protopopesc **Mediaș** în termenul fixat.

Concurenții cu cererile înaintate, după prealabila înștiințare a acestu oficiu, se vor prezenta în parohie spre a se face cunoșcuți poporului.

Mediaș, 26 Noemvrie 1941.

Ioan Crăciun
protopop

Nr. 1661/941 (87) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Porumbacul de sus apusean**, din protopopiatul **Avrig**, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în **Telegraful Român**.

- Venitele împreunate cu acest post:
1. Salariul dela stat.
 2. Sesiune parohială de 4 jugăre arător.
 3. Venitele stolare uzitate în parohie.
- Cererile de concurs și autorizația de candidare dela **Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc**, însoțite de actele necesare, se vor înainta în termen oficiului protopopesc **Avrig**.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminică sau sâmbătoare, în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român al **Avrigului** în înțelegere cu consiliul parohial.

Avrig, 10 Noemvrie 1941.

Aurel Nistor
adm. protopop.

Nr. 16. 871/941. (93) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de **preot misionar**, dela biserica catedrală din Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în **Telegraful Român**.

Dela candidați se cere să aibă **Diploma de capacitate preoțească** cu nota generală „foarte bine” și cu îndreptățire de candidare la parohii de clasa întâia.

Beneficiile împreunate cu acest sunt: salariul prevăzut în bugetul Onor Minister al Culturii Naționale și Cultelor pentru preoții din localitatea Sibiu, raportat la pregătirea teologică și la anii de serviciu (preot bacalaureat, licențiat sau doctor în teologie) plus indemnizația de chirie.

Candidații își vor înainta cererile de concurs pe adresa Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu, însoțindu-le de „curriculum vitae”.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 16 Noemvrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 727/1941 (90) 3—3

Concurs repețit

Pentru întregirea postului vacant de paroh în parohia **Pui-Galați**, se publică a doua oară concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în **Telegraful Român**.

- Venitele acestui post sânt:
1. Locuință în natură.
 2. Salariul dela stat.
 3. Sesiune de 32 jugăre, și anume opt jugăre pământ arabii, restul fânaș și pășune.
 4. Două mierțe (30 litri) porumb nesfărâmat și câte o zi de lucru dela 29 familii din Galați.
 5. Dela familiile din Pui cele de sub pct. 4. răscumpărate în bani, după prețul zilei.
 6. Stola obișnuită în parohiile tractului Jiu.
- Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român **Jiu-Petroșani**, în termenul indicat. Se va anexa și permisiunea de candidare dela **Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc**.

Candidații se vor prezenta, cu prealabila învoire a oficiului protopopesc, în vreo Duminică sau sâmbătoare, la sfânta biserică din Galați pentru a sluji, predica și cânta, făcând cunoștință cu enoriașii.

Oficiul protopopesc ortodox român **Jiu-Petroșani** în înțelegere cu cons. parohial.

Petroșani, 18 Noemvrie 1941.

Ion Duma
protopop

Cerefi Catalogul

publicațiilor editate de **Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și SIBIU** Lei 25

Alcătuit la îndemnul I. P. Sfințitului Mitropolit **NICOLAE** al Ardealului de Păr. **Prof. Dr. Grigorie T. Marcu**; „acest Catalog informează rapid, complet și onest asupra bogatei recolte cârturărești a Sibiului ortodox. Scurte extrase, din recenziile apărute în diverse periodice române și străine, însoțesc lucrările de mare răsunet ieșite din teascurile tiparului șaguniene sub păstoria I. P. Sf. Mitropolit **Nicolae**. Sistemul utilizat la alcătuirea lui, face din acest Catalog un model al genului.

Numai marile case de editură din Apus se pot mândri cu realizări atât de isbutite.

Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin
pe anul 1942
cu Șematism Lei 75.—; fără Șematism Lei 25.—

Calendarul „Oastea Domnului”
pe anul 1942 Lei 25.—

Calendarul are un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrații frumoase. Se pot comanda dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul cuvenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 15 pt. porto postal — Contra ramburs nu se trimit —